

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد بزرگوار: حضرت آیت الله جوادی آملی در کتاب حیات حقیقی انسان در قرآن ص ۱۸ ذیل بحث تغییر نعمت ها و آیه «ان الله لا یغیرما بقوم حتی ینقضوا ما بانفسهم» این تعبیر را بکار می برند که: «در همه موارد که از تغییر خلقت سخن به میان می آید، تضعیف فطرت مراد است نه اعدام و تبدیل آن.» لطف می فرمائید با عنایت به آیه مزبور و آیه «لاتبدیل لخلق الله»، مقصود استاد از «تضعیف فطرت» و «اعدام فطرت» را بفرمائید. اعدام فطرت به چه معناست و آیا امکان پذیر است؟ با تشکر از زحمات

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که استاد می فرمایند فطرت ممکن است غبار بگیرد و تضعیف شود در حدی که انسان متذکر اشارات فطرت خود نشود؛ ولی از بین نمی رود. از طرفی همه ی انسان ها در داشتن فطرت مساوی اند و فقره ی «لاتبدیل لخلق الله» در آیه ی ۳۰ سوره ی روم به همین نکته اشاره دارد. موفق باشید